

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3228/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца КОМПАНИЈА „ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Јелена Мاستиловић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Александар Мољац, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/2019 од 09.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/2019 од 09.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6310/2018 од 24.01.2019. године, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име регреса исплати новчани износ у висини од 823.000,20 динара, са законском затезном каматом обрачунатом на износ од 41.205,00 динара, од 02.12.2014. године и на износ од 359.823,00 динара, од 29.11.2017. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 161.555,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/2019 од 09.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба, ради исплате регреса, поднета је 30.10.2017. године и преиначена 29.12.2017. године. Вредност предмета спора побијаног потврђујућег дела је 823.000,20 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (1 евро=118,4727 динара) представља противвредност 6.496,75 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан преиначења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић